

Skrevet av 3-7-3-4-2 Tessa Louise Blackwood Kruger (nee Hojem) om hennes farfar.

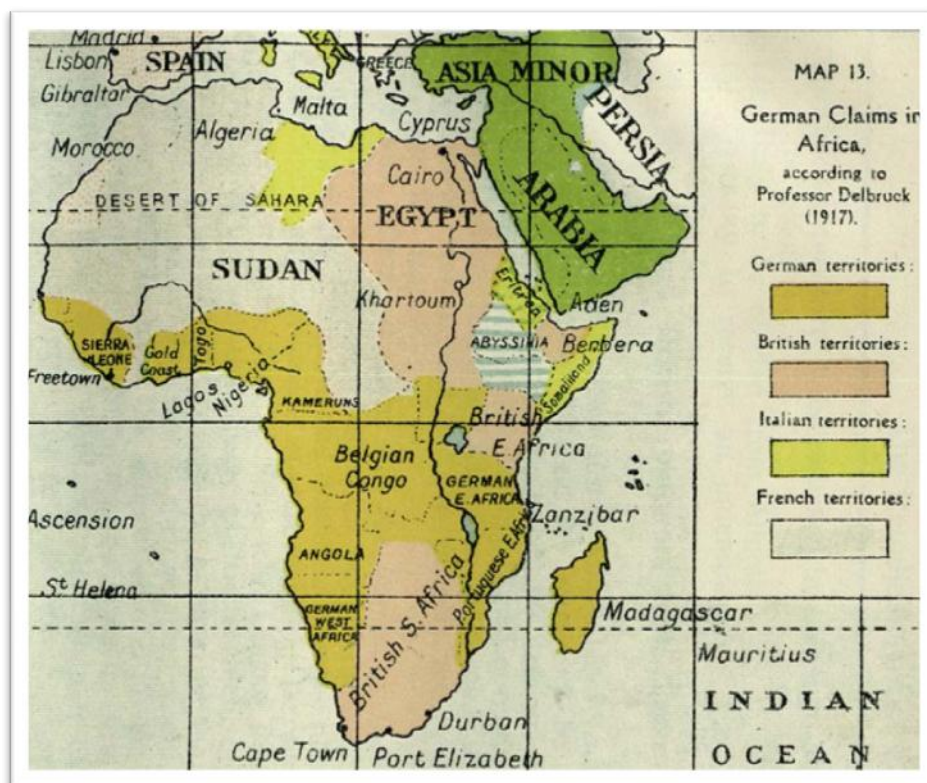
Historien om krigstjenesten til 3-7-3 Johan Christian Hojem

Johan Christian Hojems tidlige år.

Chris, som min bestefar ble kalt, ble født sammen med sin søster Kath (Thora Katrine) 28. juli 1894, i Durban, Sør-Afrika, av norske foreldre. Hans mor var 3-7 Berte Marie (Oftebro) Hojem, og hans far var Gustav Hojem. Da disse tvillingene var 5 år gamle, ble de og deres eldre søster, Hilda (Ragnhild Johanna) foreldreløse. Etter at de først hadde bodd en tid hos 10-2 Hanna (Johanne Guri Mathea) Oftebro på Eshowe misjonsstasjon, Zululand, fikk de vokse opp hos Olaus Skjerve, en norsk settler fra det norske "settlementet" Marburg i Natal. Olaus var svoger til søskenflokkens far, Gustav Hojem. Olaus' første kone, Ragna (Hojem) Skjerve, hadde dødd allerede 23 år gammel. Olaus drev gårdsbruk nær "lower Umzimkulu"-elven, hvilket er nær Marburg i Natal, og dette ble stedet hvor Chris Hojem vokste opp.

Første verdenskrig (WWI)

Det var selvsagt en tilfeldighet at WWI startet på min bestefars 20. fødselsdag, den 28. juli, 1914. Den sluttet den 11. november 1918. Krigen fant i hovedsak sted i Europa, men involverte også deler av Afrika, som hadde blitt kolonisert. Det østafrikanske felttoget var en serie med slag og gerilja krigføring (i kontrast til skyttergravs-krigføringen i Europa) som startet i Tysk Østafrika og som spredte seg til deler av Mozambique (Portugisisk Østafrika) Nordre Rhodesia, Britisk Østafrika, Uganda og til Belgisk Kongo. Formålet for de tyske kolonistyrkene var å svekke de alliertes styrker i deres kamp på Vestfronten i Europa.

Africa, under WWI (commons.wikimedia.org/)

Innkalt til krig.

Kong Georg V. var på tronen i England i 1914, og Sør-Afrika stod under britisk styre. Derfor ble landets undersotter innkalt til krig.

Menig Johan Christian Hojem, 20 år gammel.

Jeg har et brev som min bestefar skrev til sin kusine, Sarah Johnson (Hollinbeck) i USA da han var 15 år gammel. Sarah har nylig returnert hjem fra et opphold hos sine norske slektninger i Norge. Her er et avsnitt:

“Jeg har nettopp hatt et brev fra Torleif, hvor han forteller om 17. mai. Jeg skulle ønske at jeg kunne reise hjem til Norge og oppleve det en gang. Jeg er sikker på at det må være fint.”

Han viser klart til Norge som “hjemme”, så jeg undres på hvordan det føltes å bli innrullert i 1st Infantry (D.L.Y.) som menig nr. 637, den 9. august 1914. Dette gjaldt et felttog i Tysk Sør-Vestafrika, kalt Namibia, Angola og DR Kongo i dag. Han gjorde tjeneste her i nesten ett år, og ble dimittert ved demobilisering (se referanse fra Colin Hojems memoarer senere i denne artikkelen) den 14. august 1915. Mye av dette området var svært tørt og ufruktbart.

Han vervet seg på nytt til South African Service Corps (Mekanisk transport) den 7. april 1916. Hans nummer var M.T. 1413. Denne gangen gikk han ombord i HMS Professor (Woermann) for Britisk Østafrika, og gikk fra borde 9 dager senere i Kilindini den 26. April 1916. "Kilindini harbour er en stor, naturlig, dypvannsbukt som strekker seg innover i landet fra Mombasa, Kenya. "Kilindini" er en gammel swahili betegnelse som betyr dyp". (en.wikipedia.org).

Til venstre: Et moderne kart med Mombasa, Kenya (var britisk Østafrika) markert på kartet. Durban, hvor Chris Hojem gikk om bord og fra borde, er merket med en pil på kartet. (www.google.co.za/maps/).

Til høyre: Chris Hojem. Kan muligens være fra en av havnene, med et skip i bakgrunnen.

Mange tropiske sykdommer, slike som malaria, dysenteri og "blackwater fever" (en komplikasjon til malaria) var en trussel i den østafrikanske krigen., og kostet flere liv enn hva kuler gjorde. Min bestefar bukket under for malaria en rekke ganger, og til slutt ble han dimmitert den 21. september 1917, som permanent ikke tjenestedyktig. Hvor glad jeg er for at han overlevde. I motsatt fall ville jeg ikke ha kunnet fortelle hans historie. Jeg var ekstremt glad i min bestefar, men jeg så ham ikke ofte, for vi bodde langt fra hverandre. Han snakket aldri til meg om sin deltakelse i WWI. Informasjonen jeg har, er hentet fra hans militære rulleblad.

Disability, Casualty, etc.				
Date.	DISABILITY, CASUALTY, ETC.		Hospitals.	Remarks, References.
	Nature.	Place.		
25.6.16	Malaria	Ufiome	14. Co. C. Str.	(H.R.N. 19. 4/16)
"	"	"	"	Dis. to Duty. 10.7.16 (H.R. 23)
26.10.16	Malaria	Dadoma	14. Co. C. S.	ad ref. no 36 H.P. 28.12.16
8.11.16	"	"	"	to duty ref 37 H.P. 24.1.17
14.12.16	Malaria	Durban	No 3 Gen	Ad Ref 306 H/R 15.12.16
2.1.17	"	"	"	Ad to Roberts Heights
1.1.17	"	Roberts Heights	No 4 Gen. (A.S.R.)	Ref 302 + Ref 324 H/R 3.1.17
14.1.17	"	Roberts Heights	No 4 Gen.	Recompensated leave 2 mths.
14.3.17	Malaria	Durban	No 3 Gen	Dis. Reg. 268. H/R 17.3.17
7.5.17	"	"	"	Ad Ref 306 H/R 15.3.17
10.7.17	"	Roberts Heights	Conval Camp	Dis. 2 mths Extension 2. Ref 450 H/R 8.5.17
		"	"	Ad Ref 108 H/R 10.7.17
		"	"	Ext. of leave from 9.7.17 to 21.9.17 10284: Perm. Lingit. Reg. 150 H/R 22.7.17

Side 4 , "Disability and Casualty etc" fra Chris Hojems militære rulleblad.

Fra kun en side av hans "Rulleblad for tjenesteudyktighet og død", kan man se hvor mange ganger han ble angrepet av malaria (en infeksjonssykdom som overføres ved myggbitt), og hvor han ble hospitalisert. Disse stedene var Ufiome den 25. Juni 1916, og igjen, i oktober og november 1916 i Dadoma begge ganger, begge stedene er i (nå kalt) Tanzania (en blanding av Tanganyika og Zanzibar). I sykehusjournalene er omtalt "CCS" og "Conval Camp". Ved CCS foregikk sortering av forulykkede. Det var en mellomstasjon mellom frontlinjen og basehospitalet. Conval camp var en rekonvalesent leir.

I desember 1916 gikk han antakelig ombord i HMAT Miltiades i Dar es Salam for å returnere til Durban. Sør-Afrika. Så drog han til Robert Heights (nå kalt Voortrekkerhoogte) i Pretoria. HMAT Miltiades var på 7,814 tons og gjorde i gjennomsnitt 13 knop. Den ble eid av G.Thompson & Co Ltd, London, og ble leid av "the Commonwealth" til september 1917.

HMAT Miltiades (http://alh-research.tripod.com/ships_lh.htm)

Fra arkivene kan man forstå at min bestefar flyttet fra ett hospital til et annet til han ble dimmitert i september 1917. Hans skussmål ble karakterisert som "meget godt". Det er nevnt i Oftebrofamiliens slektsbok, s. 223 at Chris gjorde tjeneste også i Frankrike. Jeg tror ikke dette er korrekt.

Chris fikk følgende medaljer og dekorasjoner: "Star", "British War" og "Victory".

Star, British War og Victory medals. (www.google.co.za)

"The 1914 Star", som "The 1914–15 Star" ble aldri tildelt alene, og mottakere av denne medaljen ble også tildelt "The British War Medal" og "Victory medal", men bare en av de to "Star-medaljene" kunne tildeles den samme person. De tre medaljene ble noen ganger respektløst omtalt som "Pip", "Squeak" og "Wilfred" etter tre tegneseriefigurer, en hund, en pingvin og en kanin, som var populære i den umiddelbare etterkrigstiden. (Wikipedia.org)

Etter den første verdenskrigen.

I 1918 giftet min bestefar seg med min bestemor, Norah Sutherland Clayton. De fikk 5 sønner, den 4. var min far, 3-7-3-4 Colin Clayton Hojem.

Min far, Colin, skrev følgende i noen memoarer i 1982 :

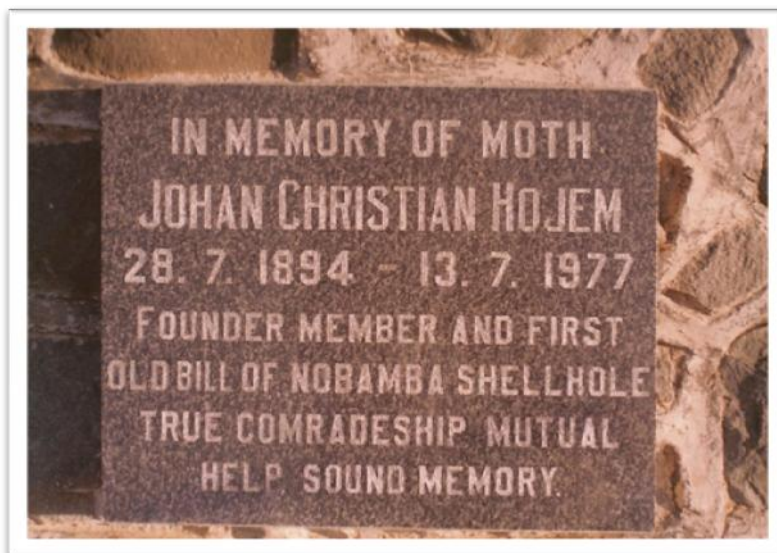
" Det er november 1982. Vi opplever en "Armistice Day Service" for å minnes slutten av den krig som ble kjempet for å få slutt på alle kriger. Marshall Foch i sin jernbanevogn 2419 b., trukket opp i skogen i Cospicogne, tar, sammen med sine allierte kolleger og andre deltakere, imot overgivelsen av den tyske arme. Klokken er elleve på den ellefte dagen av den ellefte måneden av året 1918. Alt er gjort klart og signert, og fredsavtalen i Versailles skal fortsatt finne sted. Min far, Johan Christian Hojem, vender tilbake fra Tysk Østafrika, herjet av malaria. Han har allerede fullført et pliktøp i Tysk Vestafrika, og forteller om fryktelige marsjer over endeløse strekninger med knusktørt landskap. Min svigerfar, Terrence Anthony Warwick Blackwood, vender tilbake fra Bospheros, og får sin avmønstring fra The Royal Navy. Han vender tilbake til Edinburgh og sin far, kaptein John Lionel Blackwood " ---

Min bestefar var en vellykket grønnsak-bonde i Weenen, KwaZulu Natal. Vi kalte ham "Oupa Weenen" (Bestefar Weenen) i familien. Han døde like før sin 83. fødselsdag, den 13. juli 1877. Jeg var 19 år gammel.

Slik jeg husker min bestefar, Chris Hojem

Chris Hojem var medlem av MOTH (Memorable Order of Tin Hats); en grunnlegger, medlem og første "Old Bill of Nobamba Shellhole." (i Weenen, KwaZulu Natal). Dette er en orden som ble stiftet i 1927 for å hjelpe medlemmer av ordenen. For mer informasjon se <http://www.moth.org.za/about.htm>

...Hvil i fred bestefar Weenen...